

לב העיברי

לשנות סדר הכנין והחפלי ולקלון חביתיה' ש"ל ומנהיגית' הולכין בדמו' כומרין של חוס' ע' ומזמרין ומנגנין כלפני ע"ז ולא חסר להם חלל סדמית . כי ע"ז נקראת כל דבר מעובר האדם חי' מרלון הצורח ב"ס וכיון שמניחין דעת החור' ועובדי' דעתם האנושי האליל הוא ע"ז גמור' כמבואר בכל הראשונים ומבואר בהדי' ב"ס ב"ב דף ק"י ולא חסר להם מעובדי בעל כלום ובאותו זמן שכתב רבינו ז"ל היו רק חדשים מקרוב אשר בנו סיכל הבעל הראשון בעיר וויפן א' ובהאמבורג ב' כתבואר מתוך הרעש גדולי ישראל על ראשית הפרז' בספר דברי הסרית . מהכת הלזו החחיל הסתולל' בעיר האמבורג ופרטו והלכו עד כעת כבר ילאו מהכלל ישראל לגמרי . אין משמרין שבת . נושאים נשים נכריות ומקיימין רק חיוס מלות מן החורה כפי אשר ישרו בעיני המנהיג וכופרים בנחולה העזידה . וכן תמלא בכמהקלות אשר הלכו בעקבותם במדינות אשכנז וסדומה לה שם תמלא הרבה רבנים אוכלין עריפות בפרהסיא אלל נכרים . רבנים מנעלים מקוואות . רבני' אס' מלית מילס יקיימו כי הכל בהזמן (לייטנעמעס) וכן עלה מכח הפרזה תחילת ההחדשו' עד שפרטו והלכו ונעשו מאלו הכח הנקראין (רעפארמירטע) אשר אין להם חלק כלל ביעקבותורתו . מי יוכל להגיד אח' כל מעשה אשר נעשה מהחדשים מקרוב אשר כמעט ביערו כל הכורש ממדינות אשכנז והאזידו כל החורה להשכיחם מ'שראל ולהשחית יעקב חבל נחלת ה' . והשטן סלזה מאיתן מושבו משם שלח נערוותיו ע"י לריקים שלו מרבים לרקס למדי' אונגארן לכלות גם סביבותיו וכבר המריבו גם מזו הרבה גבוליס הרבה עיירות וקהילות קדושות ומי האיש הנאמן לה' ההכס ולא יבין מראשית אחרית נזירת השמד הלזו להשמיר נפשות עוללים ויונקים זרע ישראל הבאים אחריו מנחלת ה' . ויחניף לאלו המרשיעים כירבעם בדמות לריקים להגית שורש חורה ע"י לרקת פיהם ג') ואבי הערב מלובש' בעור שם כלות

א' עוד שמעתי מעשה על רמ"א ז"ל כאשר בא לקראקא היה שם מנהג אשר בזמן טבילת מלוא של אשה היה לריך הבעל מקוה לומר לבעל האשה בבהכ"נ מול טוב וכאשר בא הרמ"א ז"ל לקראקא אמר ודאי מנהג זה מנהג בורות וחליפות הוא ולזה לבעל המקוה שודאי לא יעשה כזה עוד ובאותו יום הלך הבעל מקוה על השוק ופגע בו איש א' ושאל לבעל המקוה ברנז ובי אין אני בעל הבית כשאר ב"ב למה לא אמרת לי מז"ט אמר לי מפני ב' דברים א' מפני שזה עלי הרב שלא לעשות כן עוד ועוד לא היתה אשחק כלל במקוה אחרת כי מכח ביטול מנהג ההוא סמכה האשה שלא יתגלה הדבר והבשיל' אותו באיסור נדה ובא המעשה לפני הרמ"א ז"ל ולעק במר נפשו איך סתירת זקנים בנין הוא ובנין הנערי' סתיר' הוא וקיבל עליו יען שבו מכשול ע"י ביטול מנהג ע"י יעשה חסוד' המשקל נגד זה לקבץ כל מנהגי ישראל והתחיל אז חיבורו הרמ"א ז"ל [ונעתק המעשה הנ"ל בפנקס הישן של אקד"ר דק"ק קראקא] : (ב) והראה לנו גדול אחד היאך מרומז בזה"ק אלו ננעי הבתים מערת פריזיס היכלות החדשים הנקראים קאכרשול וז"ל בראשית דף כ"ה ע"ב אשר שם מונה מיני מחבלים מנשמתהו דערב רב צעיקבא דמשיחא וז"ל מינא חליטה' עליהו אחרת המה הגבורים וגו' אנשי השם ואינון מסטרא דאליין דאתמר בחון (בראשית יא) הבה נבנה לנו עיר ועשה לנו שם ובנין זהו כנסיות ומדרשות ושוין בהון ס"ת ועטרה על רישוי ולא לשמה דה' אלא למעבד לון שם הה"ד ועשה לנו שם ומסטרא אחרת מתגברין על ישראל דאינון כעפרא דארעא וגולין לון ואחבררת עבדתא ועלייהו אחרת (שם ז) והמים גברו מאוד על הארץ וכו' ע"ס . שמעתי מעשה בעדות בשם הגאון רבינו מרדכי בענטש ז"ל אשר נסע פעם אחד לעיר וויפן על ענין סדיון שבויסאמכירו היה בארלאן עשקעלעט אשר הלך עמו יחד אל שרי המלוכה והלך עמו הבארלאן בכיוון אל ברחוב אשר שם נעממפל וביקש ממנו כאשר היו סמוך אלל העממפל שילך עמו לתוכו רק לראות אותו בעיניו וכל מה שילזה לשנות שהוא נגד דת התורה ישמע לקולו : פנה רבינו בחדרה אלל הקאכרשיל אנו פה כל הבנין הזה הוא נגד דת התורה ויש לו דין היכל ע"ז ואין אני הולך אללה : ואם רלון אדוני בארלאן לילך עמי אל הבשר הזה מרחוב אחר מוטב ואם לאו אניח מלות סדיון שבויסאמכיר' איך אני הולך : והלכו ברחוב אחר : (ג) וסלא גדול לראות איך תמינו מכיש מה שלא עלה לארצי לבנון גדולי תורה ועמודי עולא אשר חיו ע"ס רוב חיי נער ולא שמו עין עליהם אף היראסלכנדסכראוי ואלו הנורים בתור' וגנל' ובגסחר איך מחלקים להם כבוד ואיך מכלין כוחם עליהם ואיך גונבין אח' לבנות בני ישראל להיות דנק בהם יותר

[אוצר החכמה]